

Sobota 28. týždňa

Lk 12,8-12

Neuzatvárat' sa pred Bohom
Otvoriť sa Bohu vždy je prínosom

Sv. Lukáš nás upozorňuje na Pánove slová: „***Ak niekto povie niečo proti Synovi človeka, odpustí sa mu to. Kto by sa však rúhal Duchu Svätému, tomu sa neodpustí***“ (Lk 12,10).

Sv. Marek reprodukuje Pánove slová v tej istej veci, že totiž takéto rúhanie sa neodpúšťa naveky a človek je vinný večným hriechom.

Sv. Matúš zasa vo svojom evanjeliu umiestňuje tieto slávnostné Pánove slová do kontextu, ktorý poskytuje najlepší priestor na pochopenie ich zmyslu. Rozpráva, že ľudia žasli, keď videli Pánove zázraky a vraveli s údivom: Nie je toto syn Dávidov? Farizeji však ani toľké Pánove zázraky, ktorých svedkami mnohí z nich boli, nechceli uznať za dôkazy Ježišovho božstva, ale ich zlomyseľne prekrúcali a pripisovali samému diablu. Kvôli tvrdosti svojich srdc nechceli prijať to, čo bolo úplne očividné. Tento len mocou Belzebula, kniežaťa zlých duchov, vyháňa zlých duchov –hovorili (porov. Mt 12,24). Presne v tomto bode sa nachádza pravý dôvod neodpustiteľnosti rúhania proti Duchu Svätému. Podľa sv. Tomáša ide o hriech neodpustiteľný z hľadiska samej jeho povahy, pretože vylučuje to, čím sa dosahuje odpustenie hriechov. Je to postoj uzatvorenia sa voči milosti, odmietnutie prijať spásu. Všetky hriechy sa ľudom odpustia, nehľadiac, aké ťažké by vo svojej povahe boli. Božie milosrdenstvo je totiž nekonečné. Hriešnik však musí splniť jednu podmienku, uznať svoj priestupok za hriech a uveriť v Pánovo milosrdenstvo. Zatvrdnutosť farizejov bola zaiste prekážkou mocného účinku Božej milosti.

Milovaní, Ježiš nazýva takéto postoj hriechom proti Duchu Svätému. Nie je neodpustiteľný kvôli jeho vážnosti a zlu, ale kvôli uzavretiu sa človeka pred tým, aby bola jeho vôľa Bohu k dispozícii. Kto hreší týmto spôsobom, vylučuje sa z dosahu Božieho odpustenia. Ján Pavol II. nás varuje pred vážnosťou tohto postoja k milosti: „Rúhanie proti Duchu Svätému je teda hriech spáchaný človekom, ktorý sa domáha domnelého práva zotrvať v zle, v akomkoľvek hriechu, a tak odmieta vykúpenie. Človek zostáva uzavretý v hriechu a zo svojej strany tak znemožňuje svoje obrátenie, a teda aj odpustenie hriechov, ktoré pokladá za nepodstatné alebo bezvýznamné pre svoj život. Je to stav duchovnej záhuby, pretože rúhanie proti Duchu Svätému nedovoľuje človeku vyjsť

z väzenia, do ktorého sa sám uzavrel, a otvoriť sa božským prameňom slúžiacim na očistenie svedomia a odpustenie hriechov.“

Bratia a sestry, dnes sa obráťme na Pána s prosbou o radikálnu úprimnosť a pravú pokoru v prípadoch, kde máme uznať svoje chyby a hriechy. Prosme ho aj o to, aby sme si na svoje chyby, aj keby išlo len o oblasť všedných hriechov, nikdy neprivykli a aby sme sa hneť utiekali k Pánovi o odpustenie a o oživujúci dych Ducha Svätého. Prosme tiež našu Matku o svätú bázeň pred Bohom, aby sme nikdy nestrácali citlivosť na hriech a na uznanie svojich slabostí. Keď máme pohľad zahmlený a strácame zrak, musíme vyjsť na svetlo. Kristus nám povedal, že je svetlom sveta a prišiel liečiť chorých.

Amen.